

PUNT INFORMATIU 176 – GENER 2011

València, 558 6è 1a - 08026 Barcelona - Tel. 93 245 61 65 – Fax 93 513 43 17
E-mail: agrupament@agrupament.com - Web: www.esbarts.cat

TOT EL CONSELL DIRECTIU DE L'AGRUPAMENT US DESITJA UN BON ANY NOU

Any Nou, vida nova

DOS MIL ONZE

De tot cor desitjo a tots els meus estimats esbarts i a tota la gran família i a tots els amics que comporten, un sens fi de felicitat per a tots, donant-vos les gràcies pel suport que durant aquests quatre anys he rebut com a capdavanter de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires. Seguiu conreant les nostres danses amb la màxima dignitat, arreu de Catalunya i fora d'ella, per enaltiment de la nostra cultura i d'aquesta manera ser admirats per petits i grans.

Desitjo que aquest prec sigui escoltat per tots vosaltres en aquest nou any.

Amb tot el meu afecte.

Jordi Núñez i Pallarola

NINOU

Adaptació popular del terme llatí Annum Novum, és una manera familiar d'anomenar el primer dia de l'any. En aquest dia hom concentra totes les il·lusions i bons desigs, s'acaba una etapa i en comença una altra, fet que possibilita realitzar en aquest futur pròxim el que ha quedat pendent. Tothom té projectades les esperances en l'any que comença: "Any Nou, vida nova". Aquests desigs de benaurança i prosperitat s'estenen a familiars, veïns i amics, en fórmules verbals o escrites que han donat lloc a les actuals felicitacions d'Any Nou. Perquè l'any comencés bé, era creença entre nosaltres que calia iniciar-lo treballant, ja que l'ociositat absoluta era un mal auguri i podia provocar un any inactiu; així, el menestral treballava en el seu ofici, el mercader tancava algun tracte, però el millor que es podia fer era comptar diners.

Popularment hi ha una pila de refranys que reflecteixen la importància d'aquest moment.

*Any comencem, la fi vegem - Any sec, any fred - Any de bé sia el començat est dia
El mal any entra nedant - Gener fred o temperat, passa'l ben aviat*

Entre nosaltres, són considerades conjures de bon auguri la ferradura i els rams de vesc i de boix grèvol, que hom penjava a les cases, com a elements portadors de sort a la llar.

J.N.P.

L'entrada a l'Any Nou tots temps ha estat una de les festes que ha obtingut una major universalitat i és, a la vegada, d'origen més antic, car tots els pobles en totes les èpoques, l'han celebrada d'una manera o altra, com es troba comprovat arreu, si bé no sempre l'any ha començat el mateix dia i a la mateixa època.

Amb tot, fos el que fos el dia assenyalat per a celebrar-la, se li ha donat sempre una gran importància, car els romans, en tal dia, s'esforçaven en esborrar odis i s'obsequiaven mútuament a fi de fer més ferm l'oblit de passades renyines. A aquests presents els donaven el nom d'*estrena*, paraula que té, diuen, origen en aquest fet : Ròmul, el primer dia del setè any del seu regnat (744 abans de Jesucrist) va rebre unes branques tallades d'un arbre fruïter del bosc on es venerava la deessa *Strènia*. Tal obsequi el considerà com a senyal de bon auguri i penyora d'un any pròsper.

Agraït per aquest present, volgué que anualment fos repetit de manera semblant, i així quedà establerta la festa a honor d'aquella divinitat pagana que simbolitzava l'estímul al treball. Tradició, aquesta, que, amb tot i ésser tan remota, perdura encara, en certa manera, conservant-se àdhuc *estrena* amb el significat de donatiu o obsequi que es fa en demostració d'agraïment per un benefici rebut o per un servei prestat.

La calendació dels anys, segons els temps, ha estat feta començant-lo en dia i època distinta. Els romans havien tingut, com a principi de l'any, el primer dia del mes de març, però Numa Pompili, successor de Ròmul, que regnà del 714 al 671 abans de Jesucrist, establí de començar-lo el dia primer de gener dedicat al déu *Jano*, divinitat pagana a la qual s'atribuïa la facultat de conèixer el passat i preveure el futur, condició que li permetia tancar i obrir els anys i del qual ha perseverat el record amb el nom de Gener que es dona a aquest mes.

Els primers cristians establiren començar l'any en la diada de la Resurrecció del Senyor per a commemorar-hi el misteri de la Pasqua, però com que aquesta festa és mòvible, va decidir-se de passar-la al dia de l'Encarnació, el 25 de març, i els mesos es distribuïen en *calendes*, *nones*, i *idus*, de manera que pagans i cristians han començat l'any al mes de març, fins que el monarca de Catalunya Pere II el "Cerimoniós" dictà, el 16 de desembre de 1350, l'ordre que la documentació de la Reial Cancelleria i altres tribunals dependents de la Corona es calendessin començant l'any per la Nativitat de Jesús suprimint *calendes*, *nones* i *idus* i substituint-los per la numeració correlativa dels dies, tal com s'ha seguit practicant fins a l'actualitat: "*per ço que pus sovint la dita Nativitat de Nostre Senyor en memoria sia hauda, encara foragitat idus, nones e chalendas*". Amb tot, tal disposició no fou un obstacle perquè es considerés a Cap d'Any el dia 1 de Gener, tal com així ho dona a entendre ço que es troba escrit en el "Dietari" de la Ciutat de Barcelona, on es veu consignat : "*Janes. Diumenge I any 1391, la festa de Ninou*".

Aureli Capmany.-

Aureli Capmany i Farrés (Barcelona, 1868 / Barcelona, 1954)

Autodidacte, s'interessà en l'estudi dels costums catalans, especialment per les rondalles, les cançons i les danses populars. Fou un dels fundadors de l'Orfeó Català (1891) i de l'Esbart de Dansaires (1907), i dirigí l'Esbart Català (1909). Treballà a l'Arxiu Municipal de Barcelona i col·laborà en les seves publicacions. Fou el fundador i el primer director de la revista infantil En Patufet (1904). Col·laborà en altres publicacions infantils, com La Rondalla del Dijous (1909), La Mainada (1921-23) i Plançons (1933), i també en les revistes D'Ací i d'Allà i Esplai. Publicà els llibres Cançoner popular (1901-13), Rondalles per a nois (1904), Cançons i jocs cantats de la infantesa (1923), Com es balla la sardana (1924), De marionetes i titelles (1928), La sardana a Catalunya (1948), El ball i la dansa popular a Catalunya (1948), La dansa a Catalunya (1935-1953), i estudis sobre costums populars: Baladrers de Barcelona (1947) i Calendari de llegendes, costums i festes tradicionals catalanes (1951).

CORRANDES DE DESEMBRE

» **dissabte, 1 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Egarenc, de Terrassa. Lloc: Centre Cultural de la Caixa Unnim Rbla. Egara. Població: Terrassa.

» **diumenge, 2 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Egarenc, de Terrassa. Lloc: Centre Cultural de la Caixa Unnim Rbla. Egara. Població: Terrassa.

» **diumenge, 2 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Maragall, de Barcelona. Lloc: Casal Catòlic de Sant Andreu c/Pons i Gallarza 58 a Barcelona.

» **diumenge, 2 de gener de 2011** a les 12. Representació dels Pastorets a Igualada. Participació de l'Agrupació Folklorica Igualadina. Totes les seccions. Lloc: Ateneu Igualadí-Teatre Municipal d'Igualada.

» **dijous, 6 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Egarenc, de Terrassa. Lloc: Centre Cultural de la Caixa Unnim Rbla. Egara. Població: Terrassa.

» **divendres, 7 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Egarenc, de Terrassa. Lloc: Centre Cultural de la Caixa Unnim Rbla. Egara. Població: Terrassa.

» **divendres, 7 de gener de 2011** a les 21.30 h. Espectacle "Pyrene" a Barcelona. Estrena de l'Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Auditori. Població: Barcelona.

» **dissabte, 8 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Egarenc, de Terrassa. Lloc: Centre Cultural de la Caixa Unnim Rbla. Egara. Població: Terrassa.

» **dissabte, 8 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Maragall de Barcelona. Al Casal Catòlic de Sant Andreu. Població: Barcelona.

» **dissabte, 8 de gener de 2011** a les 18 h. Espectacle "Pyrene" a Barcelona. Estrena de l'Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Auditori. Població: Barcelona.

» **dissabte, 8 de gener de 2011** a les 21.30 h. Espectacle "Pyrene" a Barcelona. Estrena de l'Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Auditori. Població: Barcelona.

» **diumenge, 9 de gener de 2011** a les 11 h i 18 h. Representació dels Pastorets a Terrassa. Participació de l'Esbart Egarenc, de Terrassa. Lloc: Centre Cultural de la Caixa Unnim Rbla. Egara. Població: Terrassa.

» **diumenge, 9 de gener de 2011** a les 12 h. Recital de Festa Major a L'Arboç. Inici del 50è aniversari. Esbart Sant Julià. Totes les seccions, amb acompanyament de la Cobla La Principal del Llobregat dirigida per Jordi Núñez. Lloc: Teatre Centre. Població: L'Arboç (Baix Penedès).

» **diumenge, 9 de gener de 2011** a les 18 h. Espectacle "Pyrene" a Barcelona. Estrena de l'Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Auditori. Població: Barcelona.

» **diumenge, 9 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets. Esbart Maragall, de Barcelona. Lloc: Casal Catòlic de Sant Andreu c/Pons i Gallarza 58 a Barcelona.

» **diumenge, 9 de gener de 2011** a les 18 h. Representació dels Pastorets a Igualada. Agrupació Folklorica Igualadina. Totes les seccions. Lloc: Ateneu Igualadí-Teatre Municipal. Població: Igualada (Anoia).

» **divendres, 14 de gener de 2011** a les 19 h. Seguici-cercavila pels carrers de Vila-seca. Grup de Dansa Tradicional Catalana Ramon d'Olzina, de Vila-seca. Lloc: Carrers de Vila-seca (Tarragonès).

» **diumenge, 16 de gener de 2011** a les 12 h. Representació dels Pastorets. Agrupació Folklorica Igualadina. Lloc: Ateneu Igualadí-Teatre Municipal. Població: Igualada.

» **diumenge, 23 de gener de 2011** a les 12 h. XXXII Roda d'Esbarts Catalònia Infantil i Juvenil. Esbart de Cassà de la Selva -- Bitrac Dansa, d'Igualada -- Esbart Dansaire de Granollers -- Esbart Dansaire de Vilanova del Camí -- Esbart Mont Dansa, de Mont Ras. A Cassà de la Selva.

» **dissabte, 29 de gener de 2011** a les 18 h. Ballada conjunta a Sant Andreu de la Barca. XXXII Roda d'Esbarts Catalònia Infantil i Juvenil. Associació Dansaires Els Tiorbins, de Sant Andreu de la Barca (amfitrió) -- Esbart Olesà, d'Olesa de Montserrat -- Esbart Dansaire Vicentí, de Sant Vicenç dels Horts -- Escola de dansa del Grup Mediterrània, de Sant Cugat del Vallès. Lloc: Societat El Casino. c/Catalunya 2. Població: Sant Andreu de la Barca (Baix Llobregat).

» **dissabte, 29 de gener de 2011** a les 18.30 h. Festival de dansa de les seccions de l'Esbart Dansaire de Tarragona. Lloc: Auditori Catalunya de la Caixa de Tarragona.

» **dissabte, 29 de gener de 2011** a les 21.30 h. Recital-audició a Igualada. En motiu del 70è aniversari. Agrupació Folklorica Igualadina. Totes les seccions. Lloc: Ateneu Igualadí-Teatre Municipal d'Igualada.

» **diumenge, 30 de gener de 2011** a les 11.30 h. Ballada a Vilafranca del Penedès. Esbart Rocasagna, de Gelida. Lloc: Ermita de Sant Pau. Població: Vilafranca del Penedès.

» **diumenge, 30 de gener de 2011** a les 12 h. XXXII Roda d'Esbarts Catalònia Infantil i Juvenil. Esbart Dansaires de L'Hospitalet (amfitrió) -- Agrupació Cultural i Dansaire Pla del Penedès -- Esbart Dansaire de La Múnia -- Esbart Sant Jordi del Foment Martinenc, de Barcelona -- Esbart de Sant Joan Despí. Lloc: Casino del Centre. Av. Prat de la Riba 337. Població: L'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès).

» **diumenge, 30 de gener de 2011** a les 19 h. Espectacle "Pyrene" a Santa Coloma de Gramenet. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Teatre Municipal Sagarra. Població: Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès).

CORRANDES PASSADES

Actuacions que no ens van poder ser comunicades abans de tancar l'edició del Punt de desembre, però que en el seu moment van figurar anunciades a la plana web de l'Agrupament.

- 18 de desembre** > L'Esbart Laurèdia d'Andorra va actuar a San Julià de Lòria.
25 de desembre > Ballets de Catalunya de Barcelona va celebrar el Nadal amb torró i danses al seu local.
27 de desembre > L'Esbart Dansaire de Tarragona va actuar a Vila-seca.
31 de desembre > El Grup de dansa tradicional Ramón d'Olzina va actuar a la seva vila.

L'AGENDA ONLINE : <http://www.esbarts.cat/index.php?mod=Agenda>

DANSES POPULARS DEL MES

SEGONS EL CALENDARI DE DANSES TRADICIONALS CATALANES DE LLUÍS PUIG

15 de gener

- Manlleu a l'Osona : Ball del ciri
- Rajadell al Bages : Ball de la coca

17 de gener - Festa de Sant Antoni Abat

- Ascó a la Ribera d'Ebre : Ball de coques
- Caldes de Montbui al Vallès Occidental : Dansa de Sant Antoni
- El Pinell de Brai a la Terra Alta : Cap de dansa
- Gandesa a la Terra Alta : Dansada
- Sant Feliu de Codines al Vallès Oriental : La dansa
- Tortosa al Baix Ebre : Bolero, El punxonet, Fandango, Jota i Cap de ball
- Tremp al Pallars Jussà : Contrapàs
- Alcanar al Montsià : Ball de Sant Antoni

20 de gener - Festa de Sant Sebastià

- El Masroig al Priorat : Jota del Masroig Coco Pere
- Moià al Bages : Ball del ciri, ball dels garrofins, Contrapàs curt, ball dels Veguers i ball de nans
- Monistrol de Montserrat al Bages : Ball del bo-bo
- Taradell a l'Osona : Ball del ciri

22 de gener

- Copons a l'Anoia : Ball de la crispella
- Matadepera al Vallès occidental : Ball de l'arbre
- Prats de Lluçanès a l'Osona : Trencadansa, Ballets de Sant Vicenç, Ballet de Déu i Corrandà

23 de gener

- Torrelles de Llobregat al Baix Llobregat : La Tal-lara

25 de gener

- Sant Pere de Ribes al Garraf : Ball de cercolets, panderetes i pastors

NOTÍCIES DE PREMSA

RUBÍ ACULL LA CREACIÓ D'UNA NOVA COMPANYIA DE DANSA : D'ARREL

Rubí, 22.11.10. La companyia, que dirigirà el prestigiós i reconegut coreògraf rubinenc Eduard Ventura, treballa en una primera producció pensada per al públic familiar que es presentarà, oficialment, la primavera de l'any que ve a Rubí. D'Arrel neix amb la voluntat de ser una companyia de dansa que pretén presentar espectacles escènics basats en la tradició dels Països Catalans. A partir de la dansa d'arrel, doncs, vol presentar un espectacle amb un discurs proper a les generacions actuals. La inquietud neix a Rubí, amb l'experiència d'Eduard Ventura, com a coreògraf i director. Ventura ha estat més de 30 anys vinculat a l'Esbart dansaire de Rubí on hi ha desenvolupat tasques d'ensenyament i de direcció artística. També s'ha vinculat al llarg d'aquests anys amb molts d'altres esbarts d'arreu del Principat com l'Esbart Fontcoberta de Banyoles, l'Esbart Ciutat de Comtal de Barcelona, l'Esbart Sant Vicentí, l'Esbart Dansaire Sant Martí, així com l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes. A més és autor de coreografies com *L'estona de filar*, glosa sobre el ball de cascavells, *La platja del Far*, *el Ball de Gitanes de Sant Vicenç*, *Festa de Nostra senyora*, *la Maresma*, *Manel, pas a pas o bé Haikús en temps de guerra*, la darrera coreografia estrenada a la Fira Mediterrània, d'espectacles d'arrel tradicional de Manresa. Com a primer projecte D'Arrel presentarà un espectacle per a públic familiar a partir del conte de La Ventafocs. Una figura de l'imaginari universal que també està recollit en el costumari de Joan Amades. Amb aquest espectacle, la companyia obre la línia del què vol ser el seu material de treball per oferir espectacles escènics de qualitat: llegendes, tradicions, mitologia o elements del folklore català, així com obres de la nostra literatura, amb una posta en escena ambiciosa, creativa i moderna. Ampliar el teixit cultural rubinenc i reforçar-ne la seva identitat és la vocació de la companyia. Però també amb una voluntat de projecció nacional i internacional. La nostra cultura a mig camí entre Europa i el Mediterrani i dins d'un món cada cop més global, te com a propis: gestos, moviments...es a dir, un llenguatge de dansa d'abast universal. Si voleu més informació, no dubteu en posarvos en contacte: Eduard Ventura – 619 670 261 – direcció. Quim Rutllant – 669 868 011 – producció.

TROBALLE

MN. HIGINI ANGLÈS, MUSICÒLEG

*Text extret de la vitrina 2 de l'exposició **Discòfils Associació Pro-Música. 75è aniversari** a la Biblioteca de Catalunya, c/Hospital 56, de Barcelona. Del 8 de novembre al 12 de desembre de 2010.*

Deixeble de Felip Pedrell, Mn. Higini Anglès (Maspujols, 1888-Roma, 1969) va estar vinculat a les institucions de recerca musical més significatives del seu temps. Fou un element cabdal en la recollida de dades per a l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya els anys 20, vicepresident de la Societat Internacional de Musicologia els anys 30 (fet que el duqué a responsabilitzar-se del congrés d'aquesta societat a Barcelona el 1936), conservador de la Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya des de 1917 fins a 1947, quan marxà a Roma per presidir el Pontificio Instituto Español de Musicología el 1943. La seva bibliografia com a musicòleg és ingent, i destaquen els seus estudis sobre música espanyola medieval, tant sacra com profana, així com revisions musicològiques d'obres conservades en biblioteques religioses i institucionals d'arreu. Va col·leccionar noves cançons tradicionals per tot arreu de Catalunya i en va recollir més de tres mil. No és estrany, doncs, que se li encomanés l'audició de Discòfils relativa a la música antiga i del Renaixement, i que aquesta fos eminentment de caràcter religiós. L'auditori de l'Escola i Conservatori de Música de Reus porta el seu nom.

M. C. B.

VOLVES MUSICALS

ARTURO TOSCANINI > FOU VÍCTIMA D'UN INCIDENT

En la nit del 14 de maig de 1931, a dos quarts de deu de la nit, a Bolonya, un fanàtic insultà i propinà dues bufetades a la cara del cèlebre director d'orquestra Arturo Toscanini, abans que el seu xofer aconseguís obrir pas fins al cotxe que el portaria a l'hotel.

Aquest fet, que es va difondre ràpidament per tot el món, fou fortament censurat; varen ser molts els artistes que es van negar a actuar a Itàlia per aquells temps.

El director d'orquestra més famós del món, insultat i colpejat en el seu propi país.

Com es van produir els fets ?

Liparini, el *vicepodestà* de Bolonya, va demanar a Toscanini que dirigís dos concerts commemoratius al *Teatre Comunale de Bolonia*, per la celebració dels vint anys de la mort de Giuseppe Martucci, cèlebre compositor i pianista; Toscanini va consentir amb la condició que la cerimònia fora estrictament commemorativa i que els concerts no fossin de gala. Liparini li va garantir. El 8 de maig d'aquell any, Toscanini va arribar a Bolonya i va iniciar els assajos tot d'una. L'orquestra era mediocre, fet que el va posar de molt mal humor. No obstant, treballant intensament, va aconseguir preparar aquells músics perquè poguessin adquirir un digne nivell.

L'incident va succeir a l'últim instant, el dia que s'havia de celebrar el primer concert. Aquell 14 de maig del 1931, s'inaugurava a Bolonya la *Mostra dell'Industria e della Agricoltura*. En representació del govern havien arribat el comte Galeazzo Ciano (gendre de Mussolini) i el subsecretari del Ministeri del Interior, Leandro Arpinati; ambdós volien assistir al concert. Liparini va anar ràpidament a l'hotel de Toscanini i, molt astorat, li va comunicar que el caràcter de la manifestació canviaria, ja que assumia un to de oficialitat i, en conseqüència, li va demanar dirigir la *Marxa Real* i *Giovinezza* (himne feixista) a l'entrar les autoritats al teatre. Toscanini va refusar dràsticament dient: "*No dirigiré cap himne, la cerimònia ha de limitar-se a la commemoració de Martucci... si volen la Marxa Real i Giovinezza que busquin un altre director!*"

Es va arribar a un compromís. Els himnes serien interpretats fora del teatre per una petita banda i després començaria el concert. No obstant, a la ciutat ja havia correbut el rumor sobre la polèmica i els feixistes s'havien mobilitzat per venjar la "ofensa a la pàtria". A dos quarts de deu, quan Toscanini va arribar al *Comunale*, es va trobar amb una multitud d'exaltats que l'esperaven. El mestre va intentar travessar la multitud, sense aconseguir-ho. Un crit: *Ets tu Toscanini?*. Quan ell va contestar afirmativament li van propinar una bufetada a la cara i, seguidament, una altra. El mestre es va tambalejar i va estar a punt de caure. Després, el seu xofer el va treure del lloc com hem explicat. Fou així com Itàlia va perdre el seu director més prestigiós. Poc després, Toscanini es va traslladar als EE.UU., i no va tornar a dirigir a Itàlia fins després de la guerra.

Entre les protestes i indignacions que aquest fet va causar, ressaltem la postura que un altre director va adoptar. Ens referim a S. Koussevitzky, invitat en aquella època a realitzar una sèrie de concerts en la *Scala* de Milán. Koussevitzky va renunciar mitjançant un telegrama que deia "*...podré potser tornar a dirigir a Itàlia si el vostre país sap esborrar l'ultratge infligit a un dels homes més grans de la història de la música*".

Jordi Núñez i Pallarola.-

RECORDANT EN CARLES...

AMICS QUE ENS DEIXEN I SEMPRE SERAN RECORDATS

Presentació del XXè aniversari de l'Esbart. 1991

En aquesta ocasió em refereixo a l'amic de fa molts anys, en **Carles Llorach i Fortuny**.

Per no ser jo qui faci un comentari sobre les moltes virtuts d'aquest home, admirat per la seva família, la qual estimava de tot cor i la incansable dedicació al seu Esbart Santa Tecla, vaig creure convenient parlar amb la seva filla Rosa Llorach i que ella mateixa fes un escrit sobre el seu pare.

Amb molt interès, ens ha escrit aquestes línies que jo, personalment i en nom del Consell, crec oportú publicar-les en el *Punt Informatiu* perquè d'aquesta manera quedin en la història de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires.

Gràcies Rosa, per el teu interès i per complaure la meva petició.
J.N.P.

Sempre ha estat el senyor Llorach. El pacient, el mediador, el responsable, l'entenedor, el que es feia estimar, el que sempre tenia una paraula amable, l'entusiasta...el que tots volien al seu costat. Però només uns el van tenir al 100%: l'Esbart Santa Tecla de Tarragona, que li tenia el cor robat.

Carles Llorach i Fortuny, va néixer a Tarragona el 17 de gener de l'any 1931.

Des de ben petit, les seves inquietuds culturals el van portar a participar en activitats de diverses associacions. Va fer teatre amb els *Claretians*, membre actiu durant molts anys de la Real Germandat de Jesús Natzarè, capdancer de la Colla Sardanista Núria, membre del Casal Tarragoní, delegat de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya, i conductor, durant més d'una dècada, del programa sardanista "*la Capona*" a Ràdio Tarragona..

La seva major preocupació: quan les festes de Tarragona eren poc participatives popularment. El sentit festiu dels tarragonins es va refredar en les dècades dels 50 i 60, i aprofitaven els dies de festa per marxar a fora de la ciutat a comprar, cosa que sempre el va neguitejar.

Les seves majors il·lusions es van centrar en la fundació de l'Esbart Santa Tecla, l'any 1971, el qual va presidir des de la primera junta, fins l'any 1996. La seva dedicació va ser en tots els àmbits, treballant per tirar-lo endavant i donar un servei a Tarragona. Els inicis van ser molts durs, dialogant amb les "*instituciones*", "*gobiernos provinciales*"... Ell no defallí mai demanant ajut per una entitat tarragonina i catalana que naixia enmig del desert cultural d'una Catalunya apagada pel franquisme. Es va posar al capdavant d'un grup de pares i uns dansaires joves, entusiasmats pel fet de poder parlar, cantar i ballar en català que són la nostra llengua i la nostra cultura. Ell sempre al peu del canó, amb el banderí, el *micro* o les espardenyas a la mà a punt d'ensenyar el que fos per tal que la canalla no defallís mai. Buscant i repartint llibres en català, parlant en català i fent l'impossible per que no deixéssim mai d'estimar la nostra terra.

L'Esbart ha acollit sempre a persones de tota classe política, perquè la cultura popular, com bé diu la pròpia paraula, és del poble; però mai va deixar fer política de partits dins l'entitat, ni tampoc l'Esbart ha actuat mai per cap partit, sinó solament per les Institucions que ens representen i governen.

Des de la presidència de l'Esbart, col·laborà amb l'Ajuntament, reben grups de joves estrangers, obrint les cases dels components de l'entitat i acompanyant als grups en les visites.

L'any 1975, es va recuperar el *Ball de Bastons* per a la ciutat de Tarragona i fou el primer pas per entrar de ple a la vessant més popular i festera.

Ja en els inicis de la democràcia, juntament amb altres tarragonins, va treballar per reconstruir el Seguici Popular de Santa Tecla, incorporant diferents formules per a incentivar la participació ciutadana: convidant diferents grups existents de fora la ciutat (com per exemple el *Ball de diables de Vilanova*) i també amb alguns balls que es feien des d'algunes associacions i també des del propi Esbart (com per exemple el *Ball de Ballestes*).

Ell va ser el principal impulsor perquè en Jaume Guasch, director artístic de l'Esbart comencés com a coreògraf, donant vida a les seves fantasies folklòriques i fent que les creacions de l'Esbart es convertissin en els personatges més populars de les festes, ja fossin els *Cercolets*, *Turcs i Cavallets*, *Patatuf*, *Valencians*, .. tot un seguit de balls de Festa Major per Tarragona. Sempre es va mantenir incondicionalment al costat del director i de tots els que han treballat i treballen per l'entitat, donant el seu suport en totes i cadascuna de les apostes, per difícils que fossin de tirar endavant, però que finalment van acabar tenint gran ressonància a Tarragona i per les festes de Santa Tecla. Serveixin com exemple aquells *Turcs i Cavallets*; ningú sap la suor que va costar tot el procés però, al final, una vegada incorporats al Seguici Popular, la Generalitat de Catalunya els atorgava el Premi Nacional de Cultura. De totes maneres el projecte més dur i ambiciós, amb més de 4 anys de treball i que a ell li tenia el cor robat, va ser *El Retaule de Santa Tecla*. El definia com una feina de tots i per tots, un treball original i de gran plasticitat, que el feia emocionar (com a tots, cada any) però que sens dubte era la culminació d'una entitat que sempre ha buscat lo millor per Tarragona.

Des de l'entitat només podem dir que, al seu costat, hem viscut grans moments a l'Esbart i que ara tenim sort de poder recollir tot allò que ell va sembrar.

Era una bona persona, honesta i treballadora, sempre al costat de petits, joves i grans, de la que tothom pot tenir-ne un bon record. Quina sort hem tingut els que hem estat des dels primers moments amb ell!

Gràcies Sr. Llorach per fer-nos estimar tant Tarragona i l'Esbart Santa Tecla.

Rosa Llorach

Presidenta Esbart Santa Tecla.-

L'Esbart Santa Tecla, fundat l'any 1971, pot considerar-se avui com una de les entitats amb més activitat creativa dins del món de la Cultura Tradicional i Popular de Tarragona.

C / Soler, 18, Baixos - 43001 – Tarragona
(+34) 977 23 06 63 | estecla@estecla.cat
<http://www.estecla.org/>

NOTÍCIES DIVERSES

FELICITACIONS

Aquest 2011 s'esdevenen els següents aniversaris:

25 anys

>Grup de Danses Cor de Catalunya de Manresa

>Esbart Dansaire de Mollerussa

50 anys

>Esbart Sant Julià de l'Arboç

A tots ells els hi desitgem "molt bon any de celebració" i l'agraïment per la feina feta. Cal que sàpiguen que tenen tot el suport de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires.

DONEM LA BENVINGUDA

Ens plau donar la benvinguda al nou esbart incorporat al si de l'agrupament d'esbarts.

Grup de Dansa Paracota

Avinguda Santa Bàrbara, 35

43,870 Amposta (El Montsià)

paracota@gmail.com

<http://paracota.bloc.cat>

Telef. 650 127 634

PYRENE, NOU ESPECTACLE DE L'ESBART SANT MARTÍ DE BARCELONA

L'Esbart Sant Martí de Barcelona ens comunica que ha obert una nova plana web pel seu nou espectacle: www.pyrene.cat

Segueixen també: www.revolta.cat i www.esbartsantmartidebarcelona.com

Estrena de l'espectacle "Pyrene" els dies 7 de gener de 2011 a les 21h30 hores, 8 de gener a les 18 hores i a les 21h 30 hores i el dia 9 de gener a les 18 hores.

Les entrades son al vostre abast a Telentrada i les taquilles de l'Auditori de Barcelona. Lepant,150. Val 12 euros.

AMICS QUE ENS DEIXEN

El dia 4 de desembre ens va deixar en **Joan Ràfols Casamada**, president de l'Esbart Dansot de Capellades. Des de l'Agrupament i en nom de tots els associats i amics expressem la nostra solidaritat i el nostre condol a la família i als components de l'esbart.

NOVA ADREÇA DE L'ESBART LLUÍS MILLET DE BARCELONA

A causa d'obres al seu local habitual, l'Esbart Lluís Millet estarà uns mesos en un nou estatge, carrer Ros de Olano 9, 08012-Barcelona.

Totes les notícies destacades a fons a la plana : www.esbarts.cat

El dissabte 11 de desembre de 2010 es celebrà al Centre Cívic Pla d'en Boet de Mataró el 3er Simpòsium sobre promoció i difusió de la Cultura Tradicional Catalana, coorganitzat per la Confederació d'Agrupacions de Cultura Tradicional Catalana i UNESCOCAT, Centre Unesco de Catalunya. Després de les paraules de benvinguda del president de la CCT, Antoni Arias i de Ramon Fontdevila, que va substituir el Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació Joan Manuel Tresserras, absent per força major, vingué el torn de la presentació d'experiències escolars. L'exposició de Luis Pablo Martínez, del Museu de Puçol (Elx) que va presentar "Salvaguarda comunitària del patrimoni des de l'escola: el projecte pedagògic del Centre de Cultura Tradicional-Museu Escolar de Puçol" va fascinar tothom, tant pel fons com per la passió que el ponent va posar en el seu discurs. La segona intervenció "Com introduir trets de la cultura catalana dins l'educació física", elaborada pel CEIP Renaixença d'Hostalets de Pierola, va resultar molt interessant, però no va tenir els elements d'excepcionalitat de la realitat, que no projecte, de Puçol. Una pausa-cafè molt útil per intercanviar salutacions i comentaris després de la qual el cap de Departament de Patrimoni Unescocat, Lluís Garcia Petit ens va parlar de la "Convenció per la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial". Atès el recent reconeixement dels Castells com a patrimoni immaterial de la Humanitat, el tema era prou actual perquè despertés interès. A banda, tots els assistents havíem rebut la publicació *Convenció per a la salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial*, editada per Unescocat dins de la col·lecció Instruments normatius de la UNESCO, el núm. 8, el passat mes d'octubre.

És de prou interès reproduir aquí l'escrit de presentació per veure què s'entén per patrimoni immaterial: "El patrimoni cultural no està format només per monuments, restes arqueològiques o indrets modelats per la natura i l'acció humana. Hi ha tota una part intangible del patrimoni cultural que es manifesta en tradicions, festes, ritus, arts de l'espectacle, coneixements, creences, etc. És el que la UNESCO, després d'anys de debat amb els experts, ha batejat com a *patrimoni cultural immaterial*, un concepte nou per referir-se al que fins ara coneixíem com a patrimoni etnològic, cultura popular i tradicional, folklore.

La Convenció per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial, aprovada l'any 2003, és l'instrument normatiu que consagra l'interès de la comunitat internacional per conservar i transmetre aquest patrimoni, fonament de la diversitat cultural i que marcarà les polítiques culturals dels propers anys. A Catalunya, la Patum de Berga està inscrita a la Llista del Patrimoni Immaterial inclosa en la Convenció i els castells aspiren a estar-hi, mentre que, al País Valencià, el Misteri d'Elx i el Tribunal de les Algues també en formen part, i a les Balears el Cant de la Sibil·la opta igualment a la inscripció el novembre de 2010"

Efectivament, els Castells i el Cant de la Sibil·la ja formen part del Patrimoni Cultural Immaterial. Potser algun dia en formaran part els esbarts dansaires !

L'última part d'aquesta sessió es va dedicar a debat, formant dos grups: el d'educació i el de difusió. Tothom va poder exposar els seus parers.

3er SEMINARI SOBRE DANSES DE LES COMARQUES TARRAGONINES

Organitzat per l'Agrupament d'Esbarts Dansaires, i sota el mestratge de Josep Bargalló i Badia, es va celebrar el diumenge 12 de desembre, en sessions de matí i tarda, a la seu de l'Esbart Ciutat Comtal, a Barcelona. El programa estava compost per la Jota de la Pobla de Massaluca (Terra Alta), el Ball de Coques de Prades (Baix Camp), el Ball de la Bandera o de Faixes de Les Peces d'Albinyana (Baix Penedès) i la Jota Fogejada de Benissanet (Ribera d'Ebre).

Val a dir que l'ambient de treball va ser molt positiu, ajudat per la bona acollida que la gent de l'Esbart Ciutat Comtal va propiciar en tot moment, ajudant a resoldre problemes d'intendència amb una exemplar dedicació, fet que l'Agrupament agraeix especialment.

Aquest és el tercer seminari dedicat a l'ensenyament dels balls i danses de les comarques de Tarragona que ha recollit el mestre Josep Bargalló, els altres dos es van celebrar prèviament a Reus i a Granollers. El quart i darrer es celebrarà properament el diumenge 27 de febrer a Manresa, a la nova seu de l'Esbart Manresà. Tots els balls dels seminaris formen part d'un CD que l'Agrupament d'Esbarts Dansaires està procedint a enregistrar.

ENGRUNES DE CATALUNYA

LA LLEGENDA DEL PIRINEU

Pirineus Catalans

De la serralada dels Pirineus, els grecs en deien *Pyrenea*, nom derivat de *Pyr*, que vol dir foc. Aquest nom li venia d'una antiga llegenda que parla d'un gran incendi d'aquestes serres. El gran poeta mossèn Cinto Verdaguer ha poetitzat la llegenda pirinenca en el seu poema immortal *L'Atlàntida*, vestint-la de brillants colors i donant-li un seguit d'episodis d'una bellesa incomparable.

Era el temps en què Hèrcules anava pel món deslliurant-lo dels monstres enemics de l'home i, mentre aquest semidéu lluitava victoriosament amb els monstruosos gegants de Provença, als Pirineus es va produir el més esgarrifós dels incendis.

Les flames, abrandades pel vent, s'estenien per tota la serralada i abrusaven i fonien tot el que trobaven a llur pas. Pels vessants de les muntanyes regalimaven torrentades, lluents, de lava anorreadora que encaçava tot allò que donés senyals de vida, estenent darrera seu el llis i esblaimat mantell de la mort.

Els pobres boscos cruixien i espetegaven com si mesclessin els blasmes contra les mans criminals que, injustament, els anihilaven amb els gemecs de llur atuïment. Corrien, esfereïts i esmaperduts, els isards i les daines, els teixons i els senglars, els óssos i els llops, fugint de la malvestat. Els pobles es negaven en líquids abrusadors; els ocells queien rostits; els núvols de fum negre tapaven el sol; la calitja, àdhuc de lluny, era insuportable.

Hèrcules s'hi atansà. Sentí plors i xiscles i ficà els seus braços nus en aquell mar de foc. Hi trobà la princesa Pirene, filla de Túbal, la qual encara tingué alè per a contar-li la seva historia.

El seu pare regnava a Iberia, però el monstre Gerió, el de les tres testes, el més lleig dels éssers de la Llúvia ardent, li va prendre el ceptre. Llavors ella, per por del monstre, s'amagà a les altes muntanyes. Però Gerió, tement que no pogués sortir d'allà per fer valer els seus drets, va concebre la idea de fer-la perdre, i va calar foc a les muntanyes on ella vivia. Essent acomplert el seu disseny, i ben segur que la princesa era abrusada, marxà ben lluny, vers les terres de Gades.

Talment així, quan acabava el seu relat, la infeliç Pirene traspassà. Hèrcules posà damunt el seu cap les cendres de la princesa morta i decidí aixecar-li un mausoleu allà mateix. Apilà muntanyes sobre muntanyes, féu rengles d'aquests apilaments, i els Pirineus tornaren a ésser magnífics i allargats fins al mar. I heus aquí com el mausoleu de la dissortada Pirene ha esdevingut l'alterosa miranda que esguarda les terres fecundes de la gran i dolça Catalunya.

El cim nevad de Canigó

SABIÉU QUÈ ?

CRÒNICA DE L'ANTONI ARIAS

Sabiéu que fa 5 anys que la revista el punt informatiu es publica a la plana de l'Agrupament ?

Aquesta vegada m'agradaria dedicar el "sabiéu que?" a fer un recull del que han estat els punts informatius que s'han penjat a la plana i les activitats que s'han creat a través d' ell. Encara podem recordar aquells punts escanejats, els primers gairebé il·legibles , que a partir d' abril de 2005 (nº 107) es van anar penjant a la plana de l'Agrupament. La millora en la qualitat ha estat constant i les col·laboracions han estat una veritable font d'iniciatives, activitats i informació diverses. N'han sorgit temes tant importants com les mateixes corrandes, amb la informació gairebé sempre puntual de tots les activitats dels esbarts. Si han desenvolupat, per exemple, el fòrum esbartnautes, que també ha estat font d'una colla d'iniciatives. Recordem per exemple la comissió pistatxo o el grup setbetes. Els primers números ens recordaven els vint anys de l'Agrupament tan ben glosat per l'incombustible col·laborador i amic Ricard Jové, en aquella publicació que portava el nom de "corrandes de vint" , i l'enregistrament en cd d'uns quants balls.

És en el punt 116 Gener de 2006 que la Mercè Colomer, col·laboradora habitual d'aquesta publicació, ens comunica que l'Agrupament ha obert un nou portal anomenat esbartnautes.

A través d'esbartnautes em pogut debatre, sovint de forma intensa,temes de gran interès i a través del fòrum s'han pogut modificar i adaptar els seminaris didàctics,o les línies d'actuació que havia d'adoptar l'Agrupament.

Centenars de refranys, infinitat d'actuacions, anuncis de llibres i altres publicacions i activitats diverses dels esbarts han anat farcint el punt.

S'ha parlat de mestres,estudiosos i col·laboradors en general. Podem destacar les publicacions de trencadansa que amb el treball infatigable de la Mercè Colomer i principalment d'en Pompili Massa, hem pogut saber i entendre el treball de personatges tant importants com en Joan Rigall, Lluís Trullàs, Salvador Mel·lo o Albert Sans, per acotar diverses èpoques.

En aquest aspecte us remeto a la plana de l'Agrupament per poder consultar el punt 121 de juny de 2006 en el que la Mercè Colomer ens reproduïx un fragment del parlament fet per en Pompili en la presentació del seu llibre " Joan Rigall, el senyor del mestres de dansa"

Hem pogut llegir amb goig els aniversaris de molts esbarts : 25 anys,50 anys, 75 anys o la centúria que hem celebrat amb l'Esbart Català de Dansaires.Com també els cent anys,més recentment, de l'Esbart Manresà de Dansaires. Tota una mostra, tossuts com som els catalans, de continuïtat malgrat les dificultats que sovint ens trobem. Especialment a causa de gent que no comprèn gaire res.

Al febrer de 2007 podem trobar un resum- opinió sobre una de les fites més importants aconseguides per l'Agrupament i naturalment aconseguit pels esbarts que en formen part. Tots recordareu l'èxit que va tenir l'espectacle "*Camí d'Apira Músiques i danses cap a una terra sense límits*" amb un importantíssim treball en equip i un ressò que ens convenia molt. Ens en fa una acurada glosa en sis nivells l'estimada Mercè Colomer. Us emplaço de nou a consultar-ho al punt 129 de febrer de 2007, per una qüestió evident d'espai.

En el punt 132 maig de 2007 hi trobem la trista notícia i els comentaris que ens en fan els membres del seu esbart, sobre el traspàs d'en Joaquim Navarro i Bonet, probablement una persona bastant incompresa i amb homenatges pòstums que,sovint, acostumen a arribar massa tard.

Un pas important ha estat l'octubre de 2007 (punt 137) l'edició del punt en format digital. Aquí podem gaudir d'una notable millora en la qualitat, juntament amb la possibilitat de poder tenir les dades guardades en formats informàtics més adients a l'evolució de la modernitat, i amb l'avantatge de poder-hi incloure fotos i un disseny més atractiu.

Següent pas important (juliol 2008) la incorporació de fotos i text en color tot gràcies a l'eficiència del nostre amic Sebastià Vilanou que ,tot i venir de ben lluny, ha dedicat i dedica força hores al nostre Agrupament i molt especialment al punt informatiu, en constant evolució. Destaco la informació que de nou ens dona la Mercè en el punt 149 ,octubre 2008, on es posa de manifest el treball que la comissió pistatxo està portant a terme sobre “reflexions sobre la figura del director d'esbart” sorgit també en bona part del fòrum esbartnautes i que va donar peu a estudiar els programes “ *ensenyar a ensenyar*” i més endavant “ *ensenyar a dirigir*”.

Actes tant importants com la celebració de l'any Amades, enregistrament d'una part de l'obra d'en Joaquim Serra, informació sobre persones que ens han deixat com els enyorats Antoni Serra, Joaquim Vilà, Ramón Prats, Robert de Lanuza, Joaquim Navarro, Delfi Colomé...i molts d'altres que ens han deixat, però la seva obra sempre estarà amb nosaltres i per tant una part d'ells no morirà mai si, entre tots, la mantenim viva.

Juny 2009 arriba el punt enviat per correu electrònic. De mica en mica ens anem acostumant a utilitzar més els mitjans informàtics,digitals i el fet de poder rebre la informació via Internet fa que el nostre punt tingui una major difusió i abaratim en gran manera els costos del paper, tinta, sobres, segells de correus i temps, sobretot temps de dedicació. Una tònica general en tots els punts ha estat la reclamació per part de l'Agrupament de que aquesta publicació tingués el màxim de difusió entre tota la gent dels esbarts i, a poder, ser fora d'ells i no sempre aquesta difusió ha estat tant generosa com es demanava.

Malgrat tot fixem-nos en tot el que hem aconseguit amb el punt i que ha sorgit a través d'ell: hem parlat de corrandes, seminaris, evolució, disseny, pistatxo, setvetes, esbartnautes, homenatges, aniversaris, debat, enregistraments, publicacions, espectacles, refranys, opinions...que en aquests 5 anys han anat nodrint la nostra revista.

Vull acabar amb el desig que aquest any 2011 que encetem sigui molt millor per tothom i que, en un futur no massa llunyà, puguem fer un resum de les activitats dels esbarts del punt i de l'agrupament més complert, si cap, i útil per tothom. Això si, és imprescindible la col·laboració i complicitat de molts de vosaltres.

Molt bon any a tots!

AJUTS I SUBVENCIONS

LA FIRA MEDITERRÀNIA AMB LA BECA D'INNOVACIÓ EN CULTURA POPULAR

Ja s'ha obert la convocatòria de la primera edició de la **Beca Innovació en Cultura Popular**, projecte impulsat per la Fundació Jaume Casademont de Girona, la Fundació Embat Cultural de Vic i la Fundació Fira Mediterrània de Manresa amb el suport dels ajuntaments de Girona i de Vic.

Trobareu tota la informació per optar a la convocatòria al web: www.fundaciojaumecasademont.cat

L'AJUNTAMENT DE BARCELONA INFORMA SOBRE SUBVENCIONS

Realitzarà dues sessions informatives sobre subvencions els dies **12 i 18 de gener a les 18.30 h** a Torre Jussana, Av. Cardenal Vidal i Barraquer 30. Es prega confirmació d'assistència a alguna de les dues reunions. Enllaç: http://tjussana.entitatsbcn.net/f_subvencions_2011.php

COL·LABORACIÓ

ARA ENS CAL MERÈIXER-HO !

Recentment la UNESCO acaba de declarar aquesta classe d'esport tan nostre, tant de la casa, com són, les torres humanes, **els CASTELLS** (i ho dic amb molt de respecte, perquè em sembla que és un esport molt noble i molt esforçat), i per tant el **món Casteller** tot sencer, **Patrimoni immaterial de la humanitat**. Felicitats! Moltes felicitats, castellers! Vosaltres ho heu aconseguit. Us ho mereixeu. De debò. La vostra paciència i la vostra tenacitat ha acabat fent justícia i donant premi al vostre esforç, en la vostra lluita per al reconeixement internacional d'unes virtuts inqüestionables,

segons la felicitat formulació del nostre poeta nacional, Joan Maragall, que s'expressen quan aixequen les vostres esveltes torres humanes i us reconeix allò de la *força, equilibri, valor i seny*. Però hi ha unes altres virtuts que atreuen en les vostres actuacions, a més a més, o per conseqüència, de la notable projecció cívica i patriòtica que expresseu en la vostra massissa demostració social, que són la unió, la decisió i la *pinya*. I ho subratllo expressament perquè sempre m'ha admirat aquesta paraula tan expressiva: *fer pinya*, que és sinònim de bloc, d'unitat, de fermesa, de conseqüència i de compromís; *fer pinya* no és només una paraula, una expressió, és una realitat i una voluntat, és l'esperit que us empeny cada vegada més amunt a la recerca d'una fita cada cop més sensacional, que es complementa una mica més amunt amb el **folre**, i les **manilles**, quan són necessaris. El risc i el perill segurament que hi són, però cal desafiar-los per a viure noves sensacions i unes emocions cada cop més fortes, de manera que es van generant o aconseguint, també, concommitàncies, recolzaments, admiració i una certa devoció nacional que ha acabat encimbellant-vos (mai millor dit) al cim d'una fama guanyada a pols, a base d'esforç i dedicació.

És emocionant veure com es va formant la base humana, la referida **pinya**, amb *els baixos*, em sembla que es diuen així, i adonar-te com va pujant la torre, com van grim pant amunt, enderiats i compromesos els altres companys, arrapant-se als cossos en tensió dels diferents pisos ja situats o plantats, fins arribar l'aixecador i veure l'enxaneta fer el cim i coronar el castell fent l'aleta, i sense entretenir-se gaire, comprovar com es va desfent aquell monument tan efímer com impressionant, i van baixant els minyons, quasi bé lliscant, per les esquenes fins a fondre's el castell en un magma de cossos joiosos, del qual ja només en restarà la fita assolida, la il·lusió i l'orgull d'haver aconseguit l'objectiu, cada cop més agosarat.

Jo, quan els veig tinc el cor en un puny. De veritat. I és impactant i m'esgarrifa quan la torre es trenca, quan fa *llenya*, em sembla que es diu en l'argot casteller, i cauen els cossos esbarriats en una mena de barrija-barreja commovedora. Però no hi renunciem, hi tornem un cop i un altre, tossuts i coratjosos, en nous intents encara més ardits.

I, deixeu-m'ho dir, no és, només, una bona notícia per aqueixa branca vostra de la cultura popular i tradicional catalana, que ho és; però és també una gran notícia per a aquest estadi, tot sencer, de la cultura secular de Catalunya, i des de qualsevol punt de vista ho hauria de ser també per a la dansa tradicional i popular del nostre País. Ens hi hauríem de comprometre tots nosaltres i intentar emmirallar-nos-hi i emular-los dintre de les nostres possibilitats, que són moltes en el nostre camp. Potser a nosaltres no ens cal tant, possiblement no cal que aspirem al reconeixement internacional, que tampoc no vindria malament, és clar; però en tindríem prou, n' hauríem de tenir prou amb el nacional, si ens el sabéssim guanyar.

Jo estic segur que tots nosaltres, tots els que militem en aquest camp, haurem sabut apreciar la significació d'aquest reconeixement dels Castellers i, després de reiterar-los la més efusiva i sincera felicitació, en nom de l'Agrupament, en representació de tots els esbarts, i en el propi, a tots aquests esforçats grups "que fabriquen" torres humanes, voldria confiar que aprendrem la singular lliçó i ens afanyarem a superar-nos, cadascú en el seu lloc i tots units -fent pinya- per a situar la dansa catalana d'arrel tradicional i popular en el pedestal de crèdit on hauria de ser per història; ara ens cal merèixer-ho!

Ricard Jové i Hortonedà.-

FESTIVAL

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CANTONIGRÒS - 14 > 17 DE JULIOL

29 Festival Internacional de Música de Cantonigròs

El festival de Cantonigròs és la gran cita cultural de les músiques del món, on s'aconsegueix l'entesa entre les diferents cultures, races i llengües per mitjà de la música, però també mitjançant la convivència. La base d'aquest festival és les competicions de cors mixtos, cors femenins i també cors infantils, que es basen en cants d'obres d'autor i també d'obres obligades. També competeixen els grups de danses folklòriques, que interpreten dos balls típics del país d'on provenen.

Per vint-i-novè any consecutiu, el Festival Internacional de Música de Cantonigròs obre les seves portes a tots aquells que, amb el seu entusiasme i desig de fomentar el desenvolupament de la cultura i l'agermanament dels pobles, motiven el fet que tot un poble, sensible i capaç, iniciï la meravellosa tasca d'organitzar el Festival.

Dins de les nostres possibilitats, es preveu que tots els grups de fora de Catalunya convisquin, tant com sigui possible, amb la gent del nostre poble, hostatjant-se en llurs cases i participant de llurs activitats i estil de viure. Així, la comunicació d'uns i altres es fa realment afectiva i constructiva. El nostre desig seria poder acollir a casa nostra tots els grups que ho demanen, però, dissortadament, els problemes d'allotjament ens obliguen a restringir la inscripció.

La història del Festival es manté viva en el si d'un gran nombre de famílies de Cantonigròs i de les comarques d'Osona, de la Garrotxa, de la Selva i del Bages, que obren les portes i donen acollida als participants, cada cop més nombrosos.

Estem segurs que tots els qui es decideixin a visitar-nos i a participar-hi guardaran un inesborrable record de la seva estada al Festival, així com també perdurarà en el nostre pensament la imatge de tot allò que ens ofereixen com a mostra de la seva cultura.

Enguany serà del 14 al 17 de juliol i els grups que volen participar-hi han d'enviar les inscripcions tan aviat com sigui possible i sempre **abans del dia 31 de gener del 2011**.

Oficina principal FIMC

València 435, 1r 1a
E-08013 BARCELONA
Telèfon: 93 232 64 44
Fax: 93 246 36 03

Oficina FIMC de Cantonigròs

Major 35, 2n 2a
E-08569 CANTONIGRÒS (Barcelona)
Telèfon/Fax: 93 852 50 13

Web : <http://www.fimc.es>

Mail : fimc@fimc.es

L'AGRUPAMENT D'ESBARTS DANSAIRES
agraeix la col·laboració de totes i tots
els que fan possible el
PUNT INFORMATIU

Per rebre el Punt Informatiu gratuïtament al teu correu electrònic,
cal subscriu-te enviant-nos un e-mail a : agrupament@agrupament.com

WWW.ESBARTS.CAT